

START

ORGAN URZĘDOWY KRAKOWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU PIŁKI NOŻNEJ

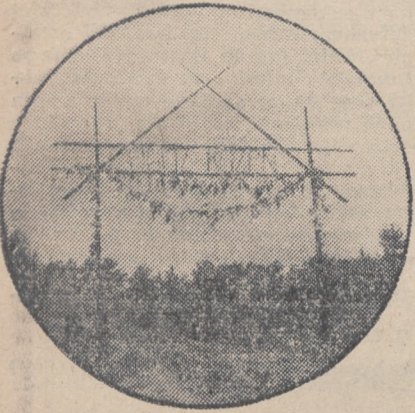
Rok IV

Kraków, dnia 14 lipca 1948

Nr. 8/27 (228)

W KUŹNI MŁODYCH TALENTÓW

na „Czerwonym” pod N. Targiem

*

Dzień 11-go lipca 1948 roku zapisany będzie chlubnie w historii Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej i w historii sportu polskiego. Po dwu latach przygotowań i wysiłkach, udało się KOZPN-owi wybudować własny ośrodek szkoleniowo-kondycyjny na Czerwonym pod Nowym Targiem. Data wymieniona na wstępie, to data uroczystego otwarcia i poświęcenia ośrodka, w czasie którego obecni byli m. in.: prezes PZPN-u gen. Bończa-Uzdowski, ref. szkol. Nowak, działacze KOZPN-u z prezesem Filipkiewiczem na czele, przedstawiciele Kolegium Sędziów z drem Koskiem, przedstawiciele Wydziału G. i D. KOZPN-u, delegaci okręgów: chrzanowskiego i podhalańskiego, przedstawiciele klubów krakowskich oraz społeczeństwa nowotarskiego ze starostą powiatowym mgr. Pukowskim, burmistrzem N. Targu, mgr. Magierskim, prezesem MRN Lubertowiczem na czele.

Miła niespodzianka

Ranikiem, 11-go lipca, niebo było szare i bezbarwne, a dzień zapowiadał się z cyklu tegorocznych lipcowych. W nocy lało jak z cebra i nie było wcale widoków na tak oczekiwaną przez organizatorów „wyprawę” na Kowaniec pogody. Tych, którzy mieli jeszcze jakąś iskrę nadziei, że jednak wypogodzi się, przerażał olbrzymich rozmiarów parasol jednego z kolegów dziennikarzy, jadącego wraz z nami w aucie, wiozącym gości z Krakowa i przedstawicieli prasy na uroczystość otwarcia ośrodka. Cóż tedy dziwnego, że pasażerowie naszego auta mieli zamartwione miny. Spoglądano z westchnieniem na ów imponujących rozmiarów parasol i przyznawano słuszność konkludującemu, że lepiej było... zostać w domu i iść na mecz Cracovia—Legia. Przeraziła nas myśl, że w czasie deszczu będziemy zwiędzać obóz, rozciągający się

Ten widok mówi najlepiej o położeniu i walorach „kuźni talentów”. Zdjęcie dokonane ze schodków, prowadzących do Ośrodka P.K.K. KOZPN. Na pierwszym planie Dunajec, na dalszym zaśnieżone wzgórze Obidowej.

na wielkiej przestrzeni i świadomość, że nie ma tam asfaltu ani brukowanych chodników

Jechaliśmy więc w ponurym nastroju. Znamy tę monotonną ulewę, kiedy to nie można nawet „nosa wystawić za okno” i kiedy właśnie na skutek takiej aury nosy wydłużają się. Minęliśmy Myślenice, Luboń, Skomielną i Obidową i dojechaliśmy do N. Targu. Opatrzność jednak czuwała nad nami. Bo zwolna zaczęły się przecierać wyniosłe garby gór, odkryte mąta i odsłaniać granitowe masyw szczytów tatrzańskich, błyszczące śniegiem jak młka. Wyjrzało słońce a wraz z nim wróciła radość i ochota.

Bylibyśmy niewdzięczni, gdybyśmy nie chcieli podziękować za ten dar przyrody Najwyższemu z Panów. To też wysiadłszy z auta, udaliśmy się wszyscy gremialnie na Mszę św. odprawioną przed kościołem w Nowym Targu jako specjalne nabożeństwo na uroczystość poświęcenia Ośrodka. Po Mszy św., której wysłuchali chyba wszyscy mieszkańcy N. Targu i dotychczasowi „letnicy”, byliśmy świadkami imponującej defilady sportowej, wzbudzającej zachwyt i entuzjazm u wszystkich widzów.

A potem jazda w dalszą drogę... na Czerwone

Przeprawa

Droga z N. Targu na Czerwone — zwłaszcza ta droga, która można przebyć autem, trwa krótko. Auta stają nagle. Wstrzymuje je Dunajec, wiodąc pod nami swój bystry nurt.

Moment podniesienia flagi państwowej.

Dalej trzeba iść pieszo. A więc naprzód. Tzw. „gęsiego” za prezesem Filipkiewiczem, brodząc w błocie po kostki. Po drodze bawimy się „po dziennikarsku” puszczaniem tzw. kaczek. Oczywiście jako dziennikarze, naśladujemy jedni drugich. Stąd zdaje się to naśladownictwo „kaczki dziennikarskiej”. Podobno, nasi koledzy z innych redakcji nie będąc z nami na Czerwonym, upolowali również „zaraźliwa kaczka”, jaka był wynik meczu: Skra—Chelmek. Powtórzyła się co do joty w „niezmienionym wydaniu w 2-oh konkurencyjnych” piśmie.

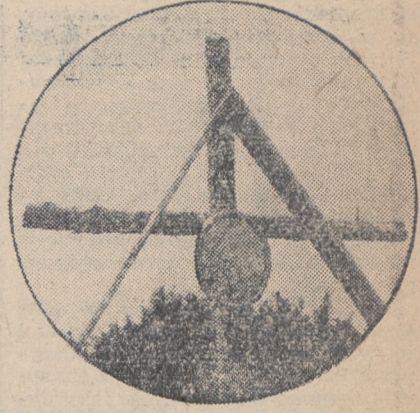
Zachłanny Dunajec

Bniemy dalej w błocie i pocho- dzimy pod koryto Dunajca, który zmienił je po ostatniej powodzi. Zachłanna bystra górską rzeką, zбочyła o parę metrów i podmyła cypel obozu. Przechodzimy przez nowo zbudowaną kładkę, która huśta się i chwieje. Pesymiści drżą ze strachu, powodując jeszcze większe huśtanie a z nim groźbę mimowolnej a wcale nie zachęcającej kąpeli. Na szczęście kończy się na strachu i stajemy już nocą na względnie twarzym (błoto) terenie obozu. Oglądamy się jeszcze na tych, co wiszą ponad bystrym nurtem rzeki na oryginalnej huśtawce-kiadce i słuchamy opowiadania jednego z obozowiczów o tym, jak to górale tutejsi budowali tę kładkę, zmurzeni po szyję w wodzie, jednak... w ubraniach. Kiedy oziwiono się temu, górale odpowiadali: „Zasec to cieplej, a ziąb tego lata straszny”.

Przychodzimy „od kuchni”

Dzięki doskonałemu przewodnikowi, przybywamy na teren obozu od tyłu, popularnie mówiąc, od kuchni i w chwilę po tym już jako „starsi obozowicze” witamy dostojnych gości z prezesem gen. Bończa-Uzdowskim i ks. Dybą, wjazdujących od frontu przez bramę, na której widnieje napis: „Obóz KOZPN”.

(Dokończenie na str. 4-tej)

*

Ks. Dyba dokonuje aktu poświęcenia Ośrodka. Obok Prezes Filipkiewicz

Zwierzęca 10-boju piłkarskiego J. Ziemiński (Legia, Warszawa) na tle namiotu drużyny warszawskiej.

Młodzi piłkarze mają świetne apetyty. ...siedzą ich w chwili, gdy zasiadli do obiadu na świeżym powietrzu.

Oto pierwsze dwa domki (administracyjny i gospodarczy), zbudowane na terenie Ośrodka Piłkarskiego KOZPN.

